

رویه انرژی پتانسیل، ثابت‌های نیروی مرتبه چهارم و ترازهای ارتعاشی آنیون کلر دی اکسید

علیرضا شایسته، الهه فلاطونی و مریم سادات مطلبی‌پور

گروه شیمی فیزیک، دانشکده شیمی، پردیس علوم، دانشگاه تهران، تهران

پست الکترونیکی: ashayesteh@ut.ac.ir

(دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۵/۱۸؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۴۰۰/۰۵/۳۰)

چکیده

رویه انرژی پتانسیل یون سه اتمی ClO_4^- در حالت پایه الکترونی با محاسبات آغازین به روش خوش جفت شده CCSD(T) محاسبه شده است. محاسبات برای ۱۲۰۰ نقطه در رویه انرژی پتانسیل انجام شده و با برآش ن نقاط پتانسیل محاسبه شده در عبارت انرژی پتانسیل بر حسب مختصات درونی، ثابت‌های نیروی مرتبه دوم، سوم و چهارم تعیین شدند. با به کارگیری نظریه اختلال مرتبه دوم ارتعاشی چرخشی، بسامدهای ارتعاشی هماهنگ، ثابت‌های ناهمانگی ارتعاشی و تعدادی دیگر از ثابت‌های طیف سنجی برای این آنیون محاسبه شده و بسامدهای ارتعاشی بنیادی با صحت بالا تعیین شدند. همچنین، انرژی‌های ۳۰ تراز ارتعاشی پایینی با در نظر گرفتن ثابت‌های ناهمانگی محاسبه شده اند.

واژه‌های کلیدی: رویه انرژی پتانسیل، روش خوش جفت شده، ثابت‌های نیروی مرتبه چهارم، ثابت ناهمانگی ارتعاشی

۱. مقدمه

تجربی و نظری وسیعی بر روی آنها صورت گرفته است. طیف ریز موج مولکول OCIO نخستین بار در سال ۱۹۵۳ ثبت شد و ثابت‌های طیف سنجی این مولکول گزارش شد [۱۰]. مطالعات نظری گسترده‌ای نیز بر روی تعیین پارامترهای طیف سنجی OCIO [۱۵-۱۰]، حالت‌های الکترونی پایه و برانگیخته این مولکول و ساز و کار واکنش تجزیه نوری OCIO [۱۶]، و محاسبه رویه‌های انرژی پتانسیل دو ایزومر ساختاری OCIO و ClOO انجام گرفته است [۱۷ و ۱۸].

برخلاف مولکول خنثی، مطالعات اندکی روی یون‌های این

در دهه‌های اخیر ترکیبات کلر و سایر هالوژن‌ها به دلیل نقش مهمی که در شیمی اتمسفر دارند بسیار مورد توجه واقع شده‌اند [۲-۱]. رادیکال‌های هالوژن در واکنش چرخه‌ای تخریب اوزون که در استراتوسفر رخ می‌دهد نقش کاتالیزگر را ایفا می‌کند [۳]. در لایه استراتوسفر هر اتم کلر می‌تواند 10^6 مولکول اوزون را از طریق واکنش‌های چرخه‌ای که در آن گونه‌های ClOO و OCIO نقش کاتالیزگر دارند از بین ببرد [۹-۴].

به دلیل اهمیت ClOO و OCIO در تخریب اوزون، مطالعات

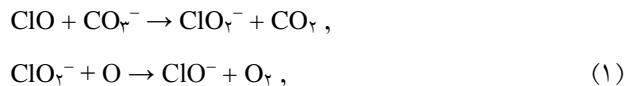
مربوط به کشش متقارن و خمشن انجام گرفت. در پژوهش دیگری که در سال ۲۰۰۶ با روش CASPT2 و مجموعه پایه ANO-L انجام شد، هندسه تعادلی یون ClO_2^- محاسبه و گزارش شد [۲۷].

در پژوهش حاضر رویه انرژی پتانسیل آنیون ClO_2^- از طریق اسکن سه بعدی با تعداد نقاط و فواصل قابل قبول حول هندسه تعادلی مولکول محاسبه شده و با برازش نقاط حاصل در تابع انرژی پتانسیل بر حسب مختصات درونی تا مشتقات مرتبه چهارم، ثابت‌های نیرو تعیین شدن و بدین ترتیب ثابت‌های طیف سنجی و بسامدهای ارتعاشی اصلی محاسبه شدند. برای آنیون ClO_2^- تنها برای شیوه ارتعاشی کشش متقارن v_1 مقدار تجربی با دقت $1 \pm 25 \text{ cm}^{-1}$ گزارش شده است [۲۳]، از این رو نتایج محاسبات آغازین برای ثابت‌های طیف سنجی این یون از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

۲. مباحث نظری و محاسبات

با اعمال تقریب بورن-پنهایم بر روی هامیلتونی مولکولی، به ازای هر آرایش لحظه‌ای برای هسته‌ها، توزیع تقریبی الکترون‌ها از ویژه حالت‌های هامیلتونی الکترونی به دست می‌آید. بنابراین هر ویژه مقدار انرژی روی سطح انرژی پتانسیل، تابعی از مختصات هسته‌ها است که انرژی پتانسیل برای حرکت هسته‌ها در آن حالت الکترونی را تشکیل می‌دهد. از آنجایی که تابع انرژی پتانسیل مولکول، نسبت به انتقال و چرخش کل مولکول بدون تغییر می‌ماند، برای یک مولکول N اتمی، تنها تابعی از $3N - 6$ متغیر است. هر چند استفاده از مختصات کارتزین توزیں شده با جرم از دیدگاه ریاضیات روشی متداول تر است، و در برنامه‌های پیشرفته محاسبات ساختار الکترونی نیز از این مختصات برای محاسبه تغییرات انرژی بر حسب جایه جایی در موقعیت هسته‌ها استفاده می‌شود، اما برای دستیابی به چشم اندازی فیزیکی به مسئله، استفاده از مختصاتی که از جنبه ساختاری به سهولت قابل تشخیص باشد، یعنی طول و زوایای پیوندی، مطلوب‌تر است. بدین ترتیب، با تغییر دستگاه مختصات مولکولی به مختصات درونی یعنی فواصل بین اتم‌ها

مولکول صورت گرفته است. آنیون ClO_2^- در ناحیه D از لایه‌های بالایی اتمسفر از طریق برخی واکنش‌های رادیکالی تولید شده و با اتم‌های اکسیژن واکنش می‌دهد.

بیشترین مطالعات تجربی انجام شده بر روی آنیون ClO_2^- مربوط به اندازه‌گیری دقیق انرژی الکترون خواهی در فاز گاز بوده است [۱۹-۲۱]. طیف رزونانس اسپین الکترون (ESR) این آنیون در سال ۱۹۸۱ به ثبت رسید و از تحلیل آن، ثابت جفت شدگی چهارقطبی هسته‌ای به دست آمد [۲۲]. در ۱۹۹۲ طیف فتوالکترون این آنیون و نیز مولکول خشی حاصل از آن ثبت و مورد بررسی واقع شد که در نتیجه آن، انرژی الکترون خواهی مولکول خشی و گرمای تشکیل آنیون به دست آمد. از تحلیل فرانک کاندون طیف فتوالکترون به شیوه ارتعاشی کشش متقارن تعادلی و بسامد ارتعاشی مربوط به شیوه ارتعاشی اتفاقی بالا، که با استفاده از آن رویه انرژی پتانسیل دقیق حالت الکترونی پایه ClO_2^- قابل دستیابی باشد، تا کنون به ثبت نرسیده است.

نخستین محاسبات هارتی-فاک بر روی آنیون ClO_2^- توسط واگنر در سال ۱۹۶۲ صورت گرفت [۲۴]. در سال ۱۹۸۷ پرشین و بولدیرف محاسبات آغازین با استفاده از روش‌های هارتی-فاک و MP2 با مجموعه‌های پایه کوچک برای دو یون ClO_2^- و ClO_2^+ انجام دادند [۲۵]. در سال ۱۹۹۳ پترسون و ورنر رویه انرژی پتانسیل این دو یون را با اسکن دو بعدی در نزدیک هندسه تعادلی با روش آغازین برهم‌کنش آرایشی چند مرجعی (MRCI) و با به کار گیری مجموعه پایه نسبتاً بزرگ cc-pVQZ محاسبه کردند [۲۶]. این محاسبات محدود به محاسبه تنها ۱۳ نقطه از رویه انرژی پتانسیل گونه‌های سه اتمی و برازش آنها در تابع انرژی پتانسیل با مختصات درونی تقارنی است، بدین ترتیب که در محدوده طول پیوندهای $r_e = \pm 0.075 \text{ Å}$ و $\theta_e = 0^\circ / 90^\circ$ و $r_1 - r_2 = 0.11 \text{ Å}$ برابر با 20° درجه، اسکن مختصه تقارنی مربوط به کشش نامتقارن با ثابت در نظر گرفتن دو مختصه

نوسانگر ناهماهنگ است که نسبت به سه مختصه درونی مولکول تنها مشتقات مرتبه دوم، سوم و چهارم انرژی پتانسیل را دارد. تعداد این مشتقات به ترتیب $6, 10$ و 15 است که تعداد قابل توجهی از آنها به دلیل تقارن با هم برابرند.

برای رسیدن به یک تابع انرژی پتانسیل محاسبات آغازین برای دستیابی به رویه انرژی پتانسیل آنیون با استفاده از نسخه $3.0.3$ بسته نرم افزاری اورکا [۲۹] انجام گرفت. به منظور انتخاب محدوده و تعداد مناسب نقاط مورد نیاز، چندین مرحله محاسبات درسطح پایین‌تر با به کارگیری نظریه تابعی چگالی با تابعی TPSS و مجموعه پایه ma-def 2 -TZVP انجام گرفت و سپس با بررسی اختلاف انرژی نقاط حاصل با انرژی موقعیت تعادلی و نیز با بررسی پراکندگی داده‌های به دست آمده، بازه مورد نظر تعیین شد. محاسبات نهایی شامل اسکن 1210 نقطه در محدوده طول پیوند O-Cl برابر با $r \leq 1.9$ آنگستروم و زاویه $\theta \leq 140^\circ$ درجه است. این محاسبات با استفاده از روش پساهارتی- فاک خوش جفت شده CCSD(T) و با به کارگیری مجموعه پایه گوسی aug-cc-pVQZ برای اتم Cl-O-Cl در محدوده $1.9 \leq r \leq 2.5$ آنگستروم انجام شده است. با برآش نقاط رویه انرژی پتانسیل محاسبه شده در معادله (۲)، ثابت‌های نیرو تعیین شدند که مقادیر آنها در جدول ۱ ارائه شده است.

به منظور بررسی صحت برآش انجام شده، نمودار مقادیر مانده برآش بر حسب انرژی نقاط در شکل ۱ ترسیم شده است. همان طور که در این نمودار نشان داده شده، تا انرژی 12000 cm^{-1} بالاتر از ته چاه پتانسیل، اختلاف انرژی به دست آمده از محاسبات با مقادیر به دست آمده از برآش (معادله (۲)) در محدوده $\pm 60 \text{ cm}^{-1}$ قرار دارد. همچنین با استفاده از محاسبات بهینه سازی انرژی، مقادیر تعادلی طول پیوندها و زاویه پیوندی به ترتیب $1/565$ آنگستروم و $113/2$ درجه به دست آمد.

در مرحله بعدی، با استفاده از برنامه اسپکترو [۳۰]، با به کارگیری نظریه اختلال مرتبه دوم، مقادیر ثابت‌های نیروی به دست آمده و پارامترهای تعادلی آنیون ClO_2^- برای محاسبه

و زوایای بین پیوندی، $3N-6$ مختصه درونی خواهیم داشت، که به طور متداول با مختصات جابه جایی درونی، متناظر با شیوه‌های ارتعاشی عادی مولکول تعریف می‌شوند. بر این اساس، برای مولکول سه اتمی غیرخطی سه مختصه جابه جایی درونی به صورت $S_1 = \Delta r_1, S_2 = \Delta r_2$ و $S_3 = \Delta\theta$ می‌توان در نظر گرفت، که به ترتیب تغییرات طول پیوند بین اتم مرکزی با اتم‌های شماره 1 و 2 ، و تغییر زاویه پیوندی را در مقایسه با مقادیر تعادلی نشان می‌دهند.

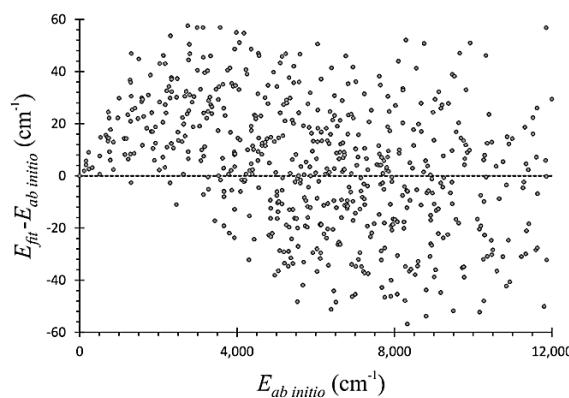
بر این اساس، بسط تابع انرژی پتانسیل بر حسب مختصات درونی با صرف نظر کردن از مشتقات بالاتر از مرتبه چهارم [۲۸] عبارت است از:

$$\begin{aligned} V(S_1, S_2, S_3) = & \\ & + \frac{1}{2} [F_{11}(S_1^r + S_2^r) + F_{33}(S_3^r)^2 \\ & + 2F_{12}(S_1 S_2) + 2F_{13}(S_1 + S_2)(S_3)] \\ & + \frac{1}{6} [F_{111}(S_1^r + S_2^r) + F_{333}(S_3^r)^3 \\ & + 3F_{112}(S_1^r S_2 + S_2^r S_1) + 3F_{113}(S_1^r + S_2^r)(S_3) \\ & + 3F_{133}(S_1 + S_2)(S_3)^2 + 6F_{1133}(S_1 S_2 S_3)] \\ & + \frac{1}{24} [F_{1111}(S_1^r + S_2^r) + F_{3333}(S_3^r)^4 \\ & + 4F_{1112}(S_1^r S_2 + S_2^r S_1) + 4F_{1113}(S_1^r + S_2^r)(S_3) \\ & + 4F_{1333}(S_1 + S_2)(S_3)^3 \\ & + 6F_{1122}(S_1^r S_2^r) + 6F_{1133}(S_1^r + S_2^r)(S_3)^2 \\ & + 12F_{1133}(S_1^r S_2 + S_2^r S_1)(S_3) \\ & + 12F_{1333}(S_1 S_2 S_3^r)], \end{aligned} \quad (2)$$

که در آن، مشتقات مرتبه دوم و سوم و چهارم انرژی پتانسیل نسبت به هر سه مختصه درونی به طور کامل در نظر گرفته شده که همان ضرایب بسط هستند. به دلیل وجود تقارن در آنیون سه اتمی ClO_2^- ، ثابت‌های نیروی مربوط به S_1 و S_2 یکسان هستند، ولی جملاتی که در آنها حاصل ضرب S_1 و S_2 ظاهر می‌شود ثابت‌های مخصوص خود را دارند ($F_{11} = F_{22} \neq F_{12}$). به همین ترتیب، ضرایب F_{13} و F_{33} نیز با هم برابر هستند که در معادله (۲) از تکرار آنها خودداری شده و به جای هر دو F_{13} نوشته شده است. برای رسیدن به یک تابع انرژی پتانسیل که توصیف نسبتا دقیقی از مولکول واقعی به ما بدهد، وجود همه ضرایب معادله (۲) لازم است؛ زیرا این یک معادله استاندارد برای

جدول ۱. ثابت‌های نیروی حاصل از برآش نقاط انرژی پتانسیل حالت پایه الکترونی آنیون ClO_4^- . اعداد داخل پرانتز میزان عدم قطعیت (یک انحراف معیار) نسبت به آخرین رقم با معنی گزارش شده را نشان می‌دهند.

ثابت نیرو	مقدار برآش شده
$F_{11} = F_{22} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4})$	۴,۵۶۷۰(۲۲)
$F_{33} (\text{aJ } \text{rad}^{-4})$	۱,۱۶۷۷(۱۷)
$F_{12} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4})$	۰,۱۴۱۹(۲۱)
$F_{13} = F_{23} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	-۰,۰۹۵۹۰(۹۰)
$F_{111} = F_{222} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4})$	-۳۱,۲۱۵(۴۲)
$F_{333} (\text{aJ } \text{rad}^{-4})$	-۱,۶۷۸(۱۰)
$F_{112} = F_{221} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4})$	-۱,۱۵۶(۱۷)
$F_{113} = F_{223} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	۰,۲۰۲۵(۸۵)
$F_{133} = F_{333} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	-۱,۴۸۸۳(۵۰)
$F_{1111} = F_{2222} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4})$	-۰,۰۴۸۲(۵۵)
$F_{3333} (\text{aJ } \text{rad}^{-4})$	۱۲۱,۴۳(۵۵)
$F_{1112} = F_{2221} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4})$	۲,۰۸(۱۴)
$F_{1113} = F_{2223} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	-۱,۴۰(۱۴)
$F_{11111} = F_{22222} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	-۰,۹۸۸(۹۰)
$F_{11112} = F_{22221} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	۱,۷۹۲(۳۶)
$F_{11113} = F_{22223} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	۳,۶۵(۱۳)
$F_{111111} = F_{222222} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	۰,۸۶۷(۳۵)
$F_{111112} = F_{222221} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	۰,۳۸۹(۲۷)
$F_{111113} = F_{222223} (\text{aJ } \text{\AA}^{-4} \text{ rad}^{-4})$	۱,۸۹۱(۲۴)

شکل ۱. نمودار مانده برآش نقاط انرژی پتانسیل حاصل از محاسبات برای آنیون ClO_4^- .

ماتریس‌های \mathbf{G} و \mathbf{F} به ترتیب برای انرژی جنبشی و ثابت‌های مرتبه دوم تابع انرژی پتانسیل ساخته شده و ماتریس \mathbf{GF}

پارامترهای طیف سنجی این یون به کار گرفته شدند. مراحل محاسبه در برنامه اسپکترو به این صورت است: ابتدا

$$\begin{aligned} v_1 &= \omega_1 + 2x_{11} + \frac{1}{2}x_{12} + \frac{1}{2}x_{13}, \\ v_2 &= \omega_2 + 2x_{22} + \frac{1}{2}x_{12} + \frac{1}{2}x_{23}, \\ v_3 &= \omega_3 + 2x_{33} + \frac{1}{2}x_{13} + \frac{1}{2}x_{23}, \end{aligned} \quad (4)$$

با استفاده از نظریه اختلال مرتبه دوم، می‌توان مقادیر ثابت‌های چرخشی یک مولکول سه اتمی با گروه نقطه‌ای C_{2v} را به صورت زیر نوشت [۲۸]:

$$\begin{aligned} A_v &= A_e - \sum_{i=1}^3 \alpha_i^A (v_i + 1/2), \\ B_v &= B_e - \sum_{i=1}^3 \alpha_i^B (v_i + 1/2), \\ C_v &= C_e - \sum_{i=1}^3 \alpha_i^C (v_i + 1/2), \end{aligned} \quad (5)$$

که در آن، مقادیر ثابت‌های چرخشی تعادلی A_e و B_e و C_e به طور مستقیم از هندسه تعادلی مولکول (طول پیوند و زاویه تعادلی) محاسبه می‌شوند. ثابت‌های جفت‌شدگی چرخش-تعادلی، α_i^A ، α_i^B و α_i^C ، تغییرات هر کدام از ثابت‌های ارتعاشی α_i^A ، α_i^B و α_i^C را در اثر هر یک از شیوه‌های ارتعاشی نشان می‌دهند. برای محاسبه این پارامترها، معادلاتی از نظریه اختلال مرتبه دوم به دست می‌آیند [۲۸] که نسبتاً شبیه به معادله مربوط به مولکول دو اتمی بوده و با داشتن ثابت‌های چرخشی تعادلی، بسامدهای ارتعاشی هماهنگ، و ثابت‌های نیروی مرتبه سوم در تابع انرژی پتانسیل، می‌توان مقادیر α_i^A ، α_i^B و α_i^C را محاسبه کرد.

همه پارامترهای طیفی محاسبه شده در این پژوهش برای آئیون ClO_2^- به همراه مقادیر تجربی موجود و مقادیر محاسبه شده در سایر پژوهش‌ها در جدول ۲ گزارش شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، مقدار محاسبه شده برای بسامد ارتعاشی v_1 و همچنین هندسه تعادلی به دست آمده از

محاسبات در محدوده خطای تجربی قرار دارد.

با استفاده از ثابت‌های طیف سنجی به دست آمده، انرژی ارتعاشی حالت پایه و تعدادی از ترازهای ارتعاشی برانگیخته از معادله (۳) محاسبه شده و نتایج حاصل در جدول ۳ ارائه شده است.

قطری می‌شود تا شیوه‌های نرمال ارتعاشی و بسامدهای مربوطه بر اساس تقریب نوسانگر هماهنگ به دست آیند [۳۱]. سپس ثابت‌های نیروی مرتبه های بالاتر (سوم و چهارم) از مختصات درونی به مختصات نرمال تبدیل شده [۳۲] و ثابت‌های مربوط به ناهماهنگی نوسانگر با استفاده از معادلاتی که از نظریه اختلال مرتبه دوم به دست آمده محاسبه می‌شوند. همه معادلات لازم برای محاسبه ثابت‌های ناهماهنگی (x_{ij}) از ثابت‌های نیروی مرتبه سوم و چهارم بر اساس مختصات نرمال در مرجع [۲۸] آمده‌اند. برای آئیون ClO_2^- با گروه نقطه‌ای C_{2v} ، شیوه‌های ارتعاشی نرمال شامل کشش متقارن (a_1)، خمیش (a_1) و کشش پادمتقارن (b_2) هستند. بدین ترتیب، انرژی ارتعاشی مولکول تا تقریب مرتبه دوم اختلال [۲۸] عبارت است از:

$$\begin{aligned} E(v_1, v_2, v_3) = & \\ & \omega_1(v_1 + 1/2) + \omega_2(v_2 + 1/2) + \omega_3(v_3 + 1/2) \\ & + x_{11}(v_1 + 1/2)^2 + x_{22}(v_2 + 1/2)^2 + x_{33}(v_3 + 1/2)^2 \\ & + x_{12}(v_1 + 1/2)(v_2 + 1/2) + x_{13}(v_1 + 1/2)(v_3 + 1/2) \\ & + x_{23}(v_2 + 1/2)(v_3 + 1/2), \end{aligned} \quad (3)$$

که در آن v_1 ، v_2 و v_3 اعداد کوانتموی ارتعاشی و ω_1 ، ω_2 و ω_3 به ترتیب، بسامدهای ارتعاشی هماهنگ متناظر با شیوه‌های ارتعاشی کشش متقارن، خمیش و کشش پادمتقارن هستند. x_{11} ، x_{22} و x_{33} ثابت‌های ناهماهنگی ارتعاشی مربوط به هریک از شیوه‌های ارتعاشی بوده و x_{12} ، x_{13} و x_{23} ثابت‌های ناهماهنگی ارتعاشی مربوط به جفت شدن شیوه‌های ارتعاشی مختلف هستند. همان‌طور که گفته شد، برای تعیین مقادیر بسامدهای ارتعاشی هماهنگ تنها ثابت‌های نیروی مرتبه دوم در جدول ۱ مورد استفاده قرار گرفته‌اند، در حالی که برای تعیین مقادیر ثابت‌های ناهماهنگی به ثابت‌های نیروی مرتبه سوم و چهارم نیاز است.

با به کار گیری مقادیر بسامدهای ارتعاشی هماهنگ و ثابت‌های ناهماهنگی به دست آمده، مقادیر بسامدهای ارتعاشی بنیادی v_1 ، v_2 و v_3 برای آئیون ClO_2^- از روابط زیر که مستقیماً از معادله (۳) به دست می‌آیند قابل تعیین خواهد بود:

جدول ۲. ثابت‌های طیفی محاسبه شده برای حالت پایه الکترونی آنیون ClO_2^- به همراه نتایج سایر پژوهش‌ها.

ثابت طیفی	مقدار	تجربی [۲۳]	[۲۶]
$r_e (\text{\AA})$	۱,۵۶۵	$1,۵۶۳ \pm ۰,۰۰۲$	۱,۵۸۳
$\theta_e (\text{deg})$	۱۱۳,۲	۱۱۲ ± ۲	۱۱۳,۷
$\omega_1 (\text{cm}^{-1})$	۸۱۹,۰		۷۷۸
$\omega_2 (\text{cm}^{-1})$	۳۷۸,۵		۳۶۷
$\omega_3 (\text{cm}^{-1})$	۸۷۵,۹		
$x_{11} (\text{cm}^{-1})$	-۴,۲۷		
$x_{22} (\text{cm}^{-1})$	-۰,۸۱		
$x_{33} (\text{cm}^{-1})$	-۵,۳۸		
$x_{12} (\text{cm}^{-1})$	-۳,۵۹		
$x_{13} (\text{cm}^{-1})$	-۱۸,۴۱		
$x_{23} (\text{cm}^{-1})$	-۴,۹۸		
$\nu_1 (\text{cm}^{-1})$	۷۹۹,۵	۷۷۴ ± ۲۵	
$\nu_2 (\text{cm}^{-1})$	۳۷۲,۶		
$\nu_3 (\text{cm}^{-1})$	۸۵۴,۵		
$A_e (\text{MHz})$	۴۰۶۰۲		
$B_e (\text{MHz})$	۹۲۱۵		
$C_e (\text{MHz})$	۷۵۱۰		
$\alpha_1^A (\text{MHz})$	۳۲,۷۷		
$\alpha_2^A (\text{MHz})$	-۶۸۲,۱		
$\alpha_3^A (\text{MHz})$	۳۱۶,۳		
$\alpha_1^B (\text{MHz})$	۵۸,۳۶		
$\alpha_2^B (\text{MHz})$	۱۳,۵۷		
$\alpha_3^B (\text{MHz})$	۵۴,۴۵		
$\alpha_1^C (\text{MHz})$	۶۳,۵۳		
$\alpha_2^C (\text{MHz})$	۲۶,۵۳		
$\alpha_3^C (\text{MHz})$	۲۴,۴۴		

استفاده از روش خوشه جفت شده CCSD(T) و مجموعه‌های

پایه بزرگ محاسبه شده و از برآزش این نقاط در عبارت تابع انرژی پتانسیل بر حسب مختصات درونی تا حد مشتقات مرتبه

۳. بحث و نتیجه‌گیری

رویه انرژی پتانسیل حالت پایه الکترونی آنیون ClO_2^- از طریق اسکن سه بعدی در ۱۲۱° نقطه حول هندسه تعادلی مولکول با

جدول ۳. ترازهای ارتعاشی پیش‌بینی شده حاصل از محاسبات برای حالت پایه الکترونی آئیون ClO_2^- .

v_1	v_2	v_3	$E(v_1, v_2, v_3) (\text{cm}^{-1})$
◦	◦	◦	◦◦
◦	۱	◦	۳۷۲,۶
◦	۲	◦	۷۴۳,۶
۱	◦	◦	۷۹۹,۵
◦	◦	۱	۸۰۴,۵
◦	۳	◦	۱۱۱۲,۹
۱	۱	◦	۱۱۶۸,۵
◦	۱	۱	۱۲۲۲,۱
◦	۴	◦	۱۴۸۰,۷
۱	۲	◦	۱۵۳۵,۹
◦	۲	۱	۱۵۸۸,۱
۲	◦	◦	۱۵۹۰,۵
۱	◦	۱	۱۶۳۵,۶
◦	◦	۲	۱۶۹۸,۱
◦	۵	◦	۱۸۴۶,۸
۱	۳	◦	۱۹۰۱,۷
◦	۳	۱	۱۹۵۲,۴
۲	۱	◦	۱۹۵۵,۹
۱	۱	۱	۱۹۹۹,۶
◦	۱	۲	۲۰۶۰,۸
◦	۶	◦	۲۲۱۱,۴
۱	۴	◦	۲۲۶۵,۹
◦	۴	۱	۲۳۱۵,۲
۲	۲	◦	۲۳۱۹,۷
۱	۲	۱	۲۳۶۲,۰
۳	◦	◦	۲۳۷۰,۰
۲	◦	۱	۲۴۰۸,۲
◦	۲	۲	۲۴۲۱,۸
۱	◦	۲	۲۴۶۰,۹
◦	◦	۳	۲۵۳۱,۱
◦	۷	◦	۲۵۷۴,۳

ارتعاشی هماهنگ، ثابت‌های ناهمانگی ارتعاشی و برخی ثابت‌های طیفی دیگر به دست آمده و بسامدهای ارتعاشی

چهارم، ثابت‌های نیروی مرتبه دوم، سوم و چهارم به دست آمدند. با استفاده از ثابت‌های نیروی به دست آمده، بسامدهای

فوتوالکترون به دست آمده، نشان می دهد که مقادیر محاسبه شده در محدوده خطای تجربی قرار داشته و از این رو سایر نتایج به دست آمده در این پژوهش می تواند با دقت قابل قبولی برای توصیف طیف ارتعاشی- چرخشی این آئیون به کار رود.

بنیادی v_1 و v_3 برای آئیون ClO_2^- تعیین شدند. مقایسه پارامترهای هندسی تعادلی و بسامد ارتعاشی مربوط به شیوه کشش متقاضی به دست آمده از این محاسبات با داده های طیف سنجی تجربی موجود که از تحلیل فرانک کاندون طیف

مراجع

19. D Wecker, A A Christodoulides, and R N Schindler, *International Journal of Mass Spectrometry and Ion Physics* **38** (1981) 391.
20. V I Alekseev, L I Fedorova, and A V Baluev, *Akad Nauk SSSR Bulletin of Chemical Science* **32** (1983) 980.
21. L M Babcock, T Pentecost, and W H Koppenol, *Journal of Physical Chemistry* **93** (1989) 8126.
22. J R Byberg, *Chemical Physics Letters* **81** (1981) 156.
23. M K Gilles, M L Polak, and W C Lineberger, *Journal of Chemical Physics* **96** (1992) 8012.
24. E L Wagner, *Journal of Chemical Physics* **37** (1962) 751.
25. V L Pershin and A I Boldyrev, *Akad Nauk SSSR Bulletin of Chemical Science* **36** (1987) 722.
26. K A Peterson and H J Werner, *Journal of Chemical Physics* **99** (1993) 302.
27. Z Z Wei, B T Li, H X Zhang, C C Sun, and K L Han, *Journal of Computational Chemistry* **28** (2006) 467.
28. D Papousek and M R Aliev, “Molecular vibrational-rotational spectra: theory and applications of high resolution infrared, microwave and Raman spectroscopy of polyatomic molecules”, Elsevier (1982).
29. F Neese, *Computational Molecular Science* **2** (2012) 73.
30. A Willetts, J F Gaw, W H Green Jr., and N C Handy, “SPECTRO-a program for the derivation of spectroscopic constants from provided quartic force fields and cubic dipole fields, version 1.2”, Department of Chemistry, University of Cambridge, 2006.
31. P F Bernath, “Spectra of atoms and molecules”, 3rd ed., Oxford (2016).
32. A R Hoy, I M Mills, and G Strey, *Molecular Physics* **24** (1972) 1265.
1. M J Molina, F S Rowland, *Nature* **249** (1974) 810.
2. W H Brune, J G Anderson, and K R Chan, *Journal of Geophysical Research* **94** (1989) 16649.
3. F.S. Rowland, *Annual Review of Physical Chemistry* **42** (1991) 731.
4. R.P. Wayne, “Chemistry of Atmospheres”, Clarendon, Oxford (1991).
5. L T Molina and M J Molina, *Journal of Physical Chemistry* **91** (1987) 433.
6. S P Sander, R R Friedl, and Y L Yung, *Science* **245** (1989) 1095.
7. M B McElroy, R J Salawitch, S C Wofsy, and J A Logan, *Nature* **321** (1986) 759.
8. J L Gole, *Journal of Physical Chemistry* **84** (1980) 1333.
9. V Vaida, S Solomon, E C Richard, E Ruhl, and A Jefferson, *Nature* **342** (1989) 405.
10. R F Curl Jr, J L Kinsey, J G Baker, J C Baird, G R Bird, R F Heiderberg, T M Sugden, D R Jenkins, and C N Kenney, *Physical Review* **121** (1961) 1119.
11. R F Curl Jr, R F Heiderberg, and J L Kinsey, *Physical Review* **125** (1962) 1993.
12. W M Tolles, J L Kinsey, R F Curl Jr, and R F Heiderberg, *Journal of Chemical Physics* **37** (1962) 927.
13. M G Krishna Pillai, and R F Curl Jr, *Journal of Chemical Physics* **37** (1962) 2921.
14. R P Mariella, and R F Curl Jr, *Journal of Chemical Physics* **52** (1970) 757.
15. K Miyasaki, M Tanoura, K Tanaka, and T Tanaka, *Journal of Molecular Spectroscopy* **116** (1986) 435.
16. K A Peterson, and H J Werner, *Journal of Chemical Physics* **96** (1992) 8948.
17. K A Peterson, H J Werner, *Journal of Chemical Physics* **105** (1996) 9823.
18. O B Teixeira, V C Mota, J M Garcia de la Vega, A J Varandas, *Journal of Physical Chemistry A* **118** (2014) 4851.